

Vreugde en verdriet

Hoe kan men blij zijn in een wereld als de onze, waar toch zoveel leed en onrechtvaardigheid heersen?

18-4-2004

In haar liturgie durft de Kerk zelfs met vreugde het Mysterie van het Kruis van Christus te bezingen. Het leed neemt de vreugde niet weg, indien men verenigd leeft met de overgave van Jezus Christus voor ons heil. Vreugde verschroeit door het egoïsme van de zonde, als wij vergeten God te beminnen en onze

naaste lief te hebben, als wij geen berouw hebben. Wie overheerst wordt door een milieu waarin het vooral gaat om de cultus van goed-overkomen-bij-anderen, van succes, van macht, raakt gedeprimeerd bij een mislukking, een financiële misstap, zelfs bij een paar rimpels in het gezicht.

Vreugde is voor een christen dan ook niet verbonden met een vermeende smetteloosheid - want die bestaat niet -, maar met de bereidheid om vergeving te vragen, om berouw te tonen. De vreugde is die van de verloren zoon. Ik begrijp steeds beter waarom de zalige Josemaría Escrivá het sacrament van de biecht “het sacrament van de vreugde” noemde.

Zenit, 14 februari 2001

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl-nl/article/vreugde-
en-verdriet/](https://dev.opusdei.org/nl-nl/article/vreugde-
en-verdriet/) (5-8-2025)